

GUD SOM VENN

Av Astrid Sloreby

Neale Donald Walsch' bok nr. fire 'Vennskap med Gud' handler om hvordan vi kan fordype vår relasjon til Gud slik at vi oppnår ikke mindre enn et vennskap med skaperen.

Budskapet viser oss hvordan vi kan bevege oss bort fra forestillingen om en gud som står over oss som en "far i himmelen" til likeverdighet hvor Gud er en indre venn.

Proessen består av følgende syv trinn:

1. Kjenn Gud
2. Stol på Gud
3. Elsk Gud
4. Favn Gud
5. Bruk Gud
6. Hjelp Gud
7. Takk Gud

1. Å kjenne Gud

Første forutsetning for å utdype forholdet til Gud, er å tro at Gud finnes. Folk flest tror at det finnes noe høyere som står bak det skapte. Problemet er ikke at vi ikke tror på Gud, men hva vi tror om Gud. Det vi tror om Gud er helt grunnleggende for hvordan vi har det sammen med Gud og dermed med oss selv. Den måten vi kjenner Gud på, skaper vår erfaring av det guddommelige som igjen avgjør vår opplevelse av oss selv og andre. Vi må ha vilje til å kjenne Gud slik hun er. Faktum er at vi har mange forestillinger om Gud som ikke stemmer med virkeligheten. Omgivelsene har lært oss opp til å tro på en gud som er mindre enn han er, en gud som dømmer og straffer oss om vi ikke kommer til ham på den "rette" måten. For å kjenne Gud må vi oppgi forestillingen om Gud som noe vi skal frykte.

For å kjenne Gud må vi gå "fra forstanden", sies det. Vi når ikke Gud gjennom intellekt og tanke, kun via hjertet. Gud er for stor til å kunne fattes med forstanden. Sjelen er den delen av oss som ligger nærmest Gud. Den kjenner til alt – fortid, nåtid og framtid.

Den vet hvem vi er og hvem vi ønsker å være. Hvis vi vil kjenne Gud, må vi derfor kjenne vår egen sjel. Når vi finner oss selv, finner vi Gud. For å bli venn med Gud, må vi bli venn med oss selv. Det kan være vanskelig nok å være sin egen venn. Vi blir venn med oss selv ved å bli klar over hvem vi er og hvem vi ikke er. Hvem er jeg ikke? Jeg er f.eks. ikke fortiden min. Gud oppfordrer oss til å leve i øyeblikket og skape oss selv på nytt her og nå. Viktig er det å legge til side tidligere forestillinger som er basert på andres oppfatninger. Dette betyr ikke å glemme fortiden, men vi skal gi slipp på den og arbeide for å forandre

For å bli venn med Gud, må vi bli venn med oss selv.

fremtiden. "Ikke vær den du trodde du var, men den du ønsker å være," sier Gud i boka.

For å bli bevisst vaner og inngrodd karaktertrekk, kan vi stille dette spørsmålet: **Er dette hvem jeg er?** Ifølge 'Vennskap med Gud' er dette det viktigste spørsmålet vi noen gang kommer til å stille oss selv. Overfor alle beslutninger, oppfordres vi til å spørre om dette, og mirakuløse forandringer kan skje. Vi velger selv hvem vi vil være. Hver eneste beslutning, er en stadfestelse

av hvem jeg er. Jeg definerer meg selv gjennom hvert eneste valg jeg gjør. I tillegg er det ennå et magisk spørsmål: **Hva ville kjærligheten gjøre nå?** Og jeg siterer: "Hvis du beslutter deg for å stille de spørsmålene ved hver eneste korsvei du kommer til, vil du avansere fra å være elev til å bli lærer for det nye evangelium."

2. Å stole på Gud

Å stole på Gud betyr å stole på intuisjon og følelser. Med motstridende tanker og forvirrede følelser kan det være vanskelig nok. Hvordan vet jeg hvilken jeg skal følge? Den høyeste tanken, det klareste ordet og den mest storslagne følelsen kommer fra Gud, sier CWG-bøkene (CWG = Conversations with God). Alt som er mindre, stammer fra andre kilder. Ifølge 'Vennskap med Gud' er den høyeste formen for tillit å ikke måtte ha tillit. Vi trenger ikke ha tillit til Gud. Jeg tenker at dette bryter med det jeg har lært om at overgivelse er det som skal til for at livet skal fungere. Er det galt? Gud forklarer at vi ikke behøver å ha tillit til noen som vi ikke ønsker eller trenger noe fra. Grunnen til at vi ikke trenger noe fra Gud er at det er vårt. Alt vi har behov for er allerede vårt. Problemet er at vi ikke vet at vi har det. Når vi tror at alle våre behov alltid blir dekket, har vi, teknisk sett, ingen behov. Mestere vet at de har alt. De har ingen forventninger og ønsker ingenting annet enn det som "dukker opp". Alt er perfekt, livet utspiller seg fullkomment. Under slike omstendigheter er det ikke behov for tillit. Tillit skifter form til viten.

I boka opereres det med tre bevisshetsplan: håp, tro og viten. Håp er det å ønske at noe skal bli virkelighet, uten å være sikker på at det kommer til å skje. Ved tro på noe, tror vi at noe vil skje. Vi er ikke sikre, men vi tror vi er sikre, og den troen beholder vi inntil det motsatte skjer. Det høyeste planet viten betyr at vi vet at noe er sant eller at noe vil skje. Vi er sikre, og er fremdeles sikre selv om det motsatte skjer. Vi vurderer ikke hendelsen ut fra hvordan det ser ut, fordi vi vet at det er sant. Når vi har en viten om at det fullkomne skjer, behøver vi ikke å ha tillit for da trenger vi ikke noe fra Gud. Vi ønsker oss alt som skjer oss i livet. Etter hvert vil vi ikke foretrekke at noe annet skal hende enn det som til

enhver tid skjer. Det å foretrekke det som til enhver tid inntreffer, får det som manifesterer seg til å bli fullkomment. Og jeg siterer: *"En mester foretrekker alltid det som skjer. Når du til alle tider foretrekker det som skjer, vil også du ha oppnådd mesterstatus."* Videre sier Gud: *"Gjør deg ikke avhengig av et spesielt resultat. Ikke foretrekk det engang. Opphøy din avhengighet til preferanser, og dine preferanser til ren aksept. Det er veien til fred."* Videre: *"Livets hemmelighet består ikke i å ha alt man ønsker seg, men i å ønske seg alt man har."* Når vi ikke trenger noe, behøver vi ikke å stole på Gud. Og når vi ikke behøver å stole på Gud, så kan vi gjøre det. For da betyr tillit at vi ikke trenger å oppnå et spesielt resultat. Uansett resultat, så vet vi at det er til vårt beste. Tillit er ikke nødvendig, bare at vi vet. Og jeg tenker; for noen vidunderlige paradokser den åndelige visdommen rommer...

3. Å elske Gud

'Vennskap med Gud' sier at vi har vanskelig for å elske Gud, fordi vi har problemer med å elske hverandre. Kjærligheten har tre store fiender. Disse

er: behov, forventning og sjalusi. Vi elsker ikke et annet menneske når en flere av disse tingene er til stede. Det vi gjør er å tillegge Gud de samme egenskapene som vi tillegger hverandre. Gud sier: *"Dere er blitt lært opp til å tro på en Gud som er sjalu, som har enorme forventninger, og som har så store behov at hvis dere ikke elsker ham, så vil han straffe dere med evig fordømmelse."* Kjærlighet har blitt en handelsavtale: Hvis vi elsker Gud, slipper hun oss inn i himmelen. Hvis vi ikke elsker Gud, stenger han oss ute. Fordi vi tror at Gud er slik, har vi blitt slik mot hverandre. Faktum er at Gud verken trenger noe eller forlanger noe av oss. Til dette sier Gud: *"Det å forstå at jeg har alt, at jeg er alt, og ikke har noen behov, utgjør en del av det å kjenne meg."* En fascinerende "bieffekt" av å begynne å forstå hvordan Gud er, er at vi skifter

syn på oss selv og forvandles. Vi er skapt i Guds bilde og er lik henne. Ettersom vi er skapt i Guds bilde, har heller ikke vi behov. Vi er ikke avhengig av noe utenfor oss selv for å bli lykkelige. *"Den dypeste, mest fullkomne lykke finnes innenfor, og når dere finner den, vil det ikke være noe utenfor dere selv som kan måle seg med den, og det er heller ikke noe som kan ødelegge den."* En fantastisk sannhet, å være min egen kilde til alt jeg trenger, men hvordan får jeg det til? Hvorfor er det så vanskelig å erfare fullkommen lykke innenfra? Grunnen er, sier Gud, at vi leter utenfor oss selv. Vi prøver å finne ut hvem vi er gjennom andre mennesker. Vi må gå inn i oss selv for å finne kilden til den vi er. Når vi er på det stedet, slipper behovet sin makt over oss.

Kjærlighet gir alltid den største gaven, og

Kjærlighet gir alltid den største gaven, og den største gaven vi kan gi dem vi elsker er total frihet til å være den de er.

den største gaven vi kan gi dem vi elsker er total frihet til å være den de er. Denne gaven gir Gud oss. Når vi kan gi avkall på at andre skal framstå slik vi ønsker, forsvinner forventningene. Da elsker vi andre nøyaktig slik de er. Dette kan først skje når vi elsker oss selv slik vi er. Det igjen skjer når vi elsker Gud slik hun er. Det ene følger av det andre. Spørsmålet blir dermed om vi er i stand til å elske Gud uten forbehold. Vi kan kun ta imot Guds kjærlighet i samme grad som vi gir Gud vår kjærlighet. Det samme gjelder i mellommenneskelige forhold. Vi kan kun motta andre menneskers kjærlighet i den grad vi gir dem vår kjærlighet.

Sjalusi er den tredje kjærlighetsfienden. Menneskene har forsøkt å eie Gud alene ved å hevde at egen kirke er den eneste sanne kirken! Tilsvarende i mellommenneskelige forhold: Når vi elsker et annet menneske, skal vedkommende bare elske oss! Hvis vår kjære elsker et annet menneske, blir vi sjalu. Ikke bare mennesker blir vi sjalu på. Det samme gjelder ting som tar oppmerksomheten fra oss som hobbyer, jobb osv. Når vi klarer å kvitte oss med tanken på at lykken avhenger av noe eller noen utenfor oss selv, kan vi bli kvitt sjalusien. Når vi forstår at vår egen lykke ikke blir skadelidende selv om den vi er glad i tilbringer tid på andre ting, da er vi fri. Vi trenger ikke å gi slipp på kjærligheten til én for å kunne elske en annen. Gud sier: *"Når du elsker noen for det de er, enten de gir deg det du trenger eller ikke, da er det snakk om sann*

kjærlighet. Det er først når du ikke trenger noe, at du virkelig kan elske dem." Kjærligheten er betingelsesløs, grenseløs og uten behov. Slik er Guds kjærlighet til oss. Gud elsker alle like mye. Utfordringen blir å klare å tro på en så

stor Gud.

4. Å favne Gud

Skal Gud bli en venn, må vi slippe henne inn i livet. Å favne betyr å bringe Gud nær. Hold armene rundt Gud og ønsk ham velkommen til å bli en del av din daglige erfaring. Inviter Gud til å være sammen med deg hele tiden. Fortell Gud alt, og hun forteller deg alt. Gi Gud en klem, få en klem tilbake. Ved å være i oss selv litt tid hver dag, nærmer vi oss Gud. Jeg siterer: *"Når du er i deg selv – i ditt sanne selv – er du i meg, for jeg er ett med selvet, og selvet er ett med meg."* Videre: *"Favn andre slik dere ønsker å favne meg, for når dere favner andre, favner dere meg."* Når vi holder Gud nært til hjertet vårt, vil kjærligheten blomstre, for det er umulig å favne Gud uten å bringe kjærlighet inn i livet.

5. Å bruke Gud

Det høres nesten respektløst ut å skulle "bruke" Gud. Går det an? Gang på gang sier CWG-bøkene at Gud har gitt oss skapende kraft til å forme eget liv. Verden omkring oss er nøyaktig slik vi har tenkt oss den. Gud sier: "Dere kan ikke unngå å bruke meg. Dere vet bare ikke at dere gjør det. Men hvis dere bruker meg bevisst, hvis dere bruker meg med årvåkenhet, og med hensikt, så vil alt forandre seg." Femte trinn på veien til å oppnå en dypere relasjon er å bruke de gavene Gud har gitt oss.

Boka sier: "Det finnes en guddommelig makt i universet, og den består av følgende: skapende energi, mild visdom, ren kjærlighet. Når du bruker Gud, bruker du rett og slett denne guddommelige makten." 1) Skapende energi har Gud plassert i hele vår væren og i alt som er et resultat av den. Tanke, ord og gjerning er skapelsens tre verktøy. Mesteparten av det vi skaper, skaper vi ubevisst. Ved å tenke, snakke og handle bevisst, bruker vi Gud. 2) Mild visdom er plantet i vår sjel. "Fyll dine øyeblikk med mild visdom. Se hvordan den endrer øyeblikket, og se hvordan den endrer deg." Når vi bruker visdommen, lever vi harmonisk i enhver situasjon. Hele vår væren er harmonisk i seg selv. Harmoni innebærer å føle øyeblikkets, menneskets, stedets eller omstendighetenes vibrasjoner, slik vi opplever dem her og nå samtidig som vi blander oss med dem og tilfører vår unike gave. 3) Ren kjærlighet har Gud plassert i alle menneskehjarter. Vi har denne kjærligheten i overflod. Dette er hva Gud og vi er. Når vi uttrykker ren kjærlighet, gir vi oss selv en direkte opplevelse av hvem vi er.

Den viser oss sannheten. Når vi kommer fra det stedet i oss selv, lever vi et liv som er til glede for alle.

Når jeg bruker Gud, bruker jeg den iboende guddommelige makten. Jeg bruker Gud når jeg synger, når jeg smiler, når jeg uttrykker min sannhet. I mørke såvel som i lyse stunder, i øyeblikk av frykt og av mot, når det går bra og når det går dårlig – hele tiden ber Gud oss om å bruke henne. Valget er vårt – hvem vil vi være?

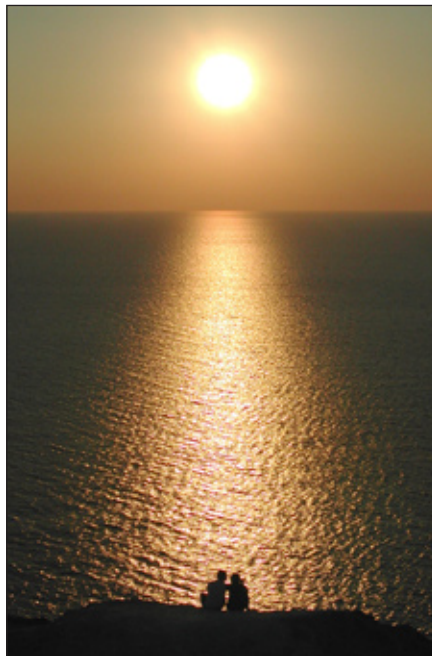
6. Å hjelpe Gud

Trenger Gud hjelp? Nei, Gud trenger ikke hjelp, men gleder seg over å få det. For når vi hjelper Gud, hjelper vi

oss selv. Vi hjelper Gud ved å leve "et veloverveid, harmonisk og gagnlig liv. Disse tre måtene å leve på kan du oppnå ved å bruke de gavene jeg har gitt deg: skapende energi, mild visdom og ren kjærlighet." Når vi bruker disse tre gavene, hjelper vi Gud med å være mer av det Gud er, og løfter oss selv mot en høyere manifestasjon av hvem vi er.

7. Å takke Gud

Det siste trinnet er takknemlighet, og det følger automatisk av de foregående. Når vi har gjennomført de første seks trinnene i prosessen, kommer takknemlighet av seg selv. Gud krever ikke takknemlighet. Jeg siterer: "Livet vil skjenke deg gode ting enten du er takknemlig eller ikke. Men med takknemlighet får du dem fortere. Det er fordi takknemlighet er

Sjalusi er den tredje kjærlighetsfienden. Menneskene har forsøkt å eie Gud alene ved å hevde at egen kirke er den eneste sanne kirken! Tilsvarende i mellommenneskelige forhold: Når vi elsker et annet menneske, skal vedkommende bare elske oss!

en værentilstand." Vi skaper raskest fra væren. En værentilstand fremkalles ved å vite at det er slik og ved å erklære hvem vi er. Når vi erklærer det vi vet, får vi det til å bli slik. Det kraftigste utsagnet er "jeg er"-utsagn. Slike utsagn er snarvei til den værentilstanden jeg ønsker å oppleve nå. Takknemlighet er en spontan følelse. Vi kjenner at vi er takknemlige og trenger ikke å tenke på det. Grunnen til at takknemlighet er et så kraftig skapelsesverktøy er at det

uttrykker en forståelse av at jeg allerede har det jeg tror jeg trenger. Når jeg takker for noe i stedet for å be om noe, så vet jeg at det allerede er der. Boka sier: "For når du takker Gud, er du bevisst at alle gode ting i livet allerede er der; at alt du trenger – de rette og perfekte menneskene, stedene og begivenhetene – for å uttrykke og oppleve og utvikle det du har valgt, allerede er på plass." Vi er ett, og ved å takke, anerkjenne og ære Gud, gjør vi det samme overfor oss selv.

Det fascinerende med den prosessen vi har vært igjennom her, er at den kan reverseres. Vi kan oppnå vennskap med Gud ved å starte med takknemlighet, og gjennomgå trinnene i motsatt rekkefølge:

Hvis du takker Gud, hjelper du Gud med å hjelpe deg.

Hvis du hjelper Gud med å hjelpe deg, bruker du Gud.

Hvis du bruker Gud, favner du Gud i livet ditt.

Hvis du favner Gud, elsker du Gud.

Hvis du elsker Gud, stoler du på Gud.

Og hvis du stoler på Gud, er det sikkert og visst at du kjenner Gud.

Hensikten med å ha et vennskap med Gud er å leve i en kontinuerlig dialog hvor vi blir veiledet i å følge vår sannhet. Jeg går ut fra at flere enn meg, strever med grubling og å finne løsninger via sinn og tanker. I 'Vennskap med Gud' inviterer Gud oss til å fordype relasjonen med henne på en måte som gjør hverdagen lettere for oss. Med Gud som venn og

fortrolig, er det lettere å våge å velge en stadig høyere versjon av den høyeste visjonen av Hvem Jeg Er. •

I Oslo er det startet et senter i inspirasjon etter bokserien som heter CWG Senter Oslo (Conversations with God). Senteret har ulike aktiviteter for den som ønsker å fordype seg mer i bøkene eller møte likesinnede. Disse er: studiegrupper, fordypnings-/terapigrupper, månedlige samlinger, eventyrkvelder, vandringer og kafétreff. Høsten 2003 starter 1-årig studium i materialet. For informasjon om våre aktiviteter kontakt Trude B. Wahl tlf. 92890162, evt. trudebw@netcom.no.